

الف) صبح زود از خانه بیرون می‌روم. وقتی به مدرسه می‌رسم، بابای مدرسه را می‌بینم که تازه درِ مدرسه را باز می‌کند.

ب) صبح زود از خانه بیرون می‌روم. وقتی به مدرسه رسیدم، بابای مدرسه را می‌بینم که تازه درِ مدرسه را باز می‌کرد.

جملهٔ الف درست است. زیرا همهٔ فعل‌ها در زمان «حال» جریان دارند. هنگام نوشتن باید به زمان فعل‌ها توجّه داشت. چرخش فعل‌ها از زمان حال به زمان گذشته و برعکس، نوشته را پیچیده و خواننده را سردرگم می‌کند.

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

◆ دوچرخه‌سواری در روزهای با صفای اردیبهشت، دلپذیر بود. دوچرخه هم انگار خوشش می‌آید. پدر می‌رفت.

دوچرخه سواری در روزهای باصفای اردیبهشت،دلپذیر بود.
دوچرخه هم انگار خوشش میآید، پدر میرود.

◆ گل را از روی شاخه می‌چیدم، بو می‌کشم؛ اما مثل همیشه از بوی آن لذّت نمی‌بردم.

گل را از روی شاخه میچیدم، بو میکشم، اما مثل همیشه از بوی آن لذت نمی‌بردم.